

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΑΓΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΔΑΛΔΟΛΑΨΗΣ ΔΡ. 10.

Καζαμίας Ζιζανίου που θα βγένη κάθε χρόνο,
νά τον έχουν οδηγήα οι Κεφαλωνίτες μόνο.

Αφού στά δια έγραψα ποτέ δέν είπα ψευδα,
προφατικόν ηνώησα πως με κατεχει π.ε.δ.α.ι
γι' αυτό και με μεγάλη μου χαρά και προθυμία,
αλλάναστον του τόπου μας θα βγάλω Καζαμία.

Γενάρης μήνας πρώτος,
χορού βοή και κρότος.

Βασιλείου του μεγάλου και του Βίσου του κοντού,
Φαραώ; με φαραώνες γλυκοπαίξεται παντού.
Μαλαχίου του προφήτου σ' έναζις των έβδωμήντα,
έσθυστήκαν' οι μπεκοήδες με σαράντα πώχ' ή πήντα.
Τ' άγιασμού και του Φωτώνε, στη Σισσιώτισια παράτα,
μπογαμά, παππά Μιτάκη έννενηντα κολωνάτα.
Σήναζις και του Προδρόμου που δέν ήτανε φηγάς,
έσραζούν ο Τζανέτος κι' ο Γιαννάκης Καλλιγιάς.
Πολυεύατου και Δομνίνας, Στρατονίκου Τατινής,
πανηγύριζ που ποτέ του δέν τ' άγρίλασε κανείς.
Αντωνίου του μεγάλου και Κημπίτση φοβερού
και Ηρουτζά του Αντιωνάκη του ως είδος πατερού.
Κουδαρά τ' Αθανασίου που μά; μοίρασε πολλά,
και του μπουζουκά του Νάσου του γνωστού καρμελά.
Εθωμίου του μεγάλου και Φουμή του σεβαστού,
Πέσσου του Αναστασιού Παλουκάκη βραντιστού.
Τιμοθεου Αποστόλου και σεπτού ημών πατέρος,
Τιμοθεου Τζουγανάτου ήγεμόνα; του Αιθέρος.
Βαρελά τ' Αγαθαγγέλου πουν' από τις Κεραμίες,
και της Έένης δεσπρινίδος πώχει χίλιες νοστιμιές.
Γρηγορίου θεολόγου και του Γρήσα του πασαά,
πώκαμε το τράτο θαυμα στον καυμένο τον Κρατσά.

Καί' όλον το διάστημα του τρέχοντος Γενάρη,
θά'χουμε μπριο φοβερο που δε (ά μοι άρη
παντού τραγούδια και χαρές παντού χορομανία,
κατά τα μέσα του μηνός θά'ρη κι' ή κομπανία
και μόνον τότε θά'χουμε άρχοντικούς κανιάδες,
ποιός θα χαλάει δηλαδή περισσότερο; παράδες.

Ξεπροβάλλει πιά τρελλός
κι' ο Φλεβάρης ο χωλός.

Συμεών του Θεοδόχου και γιορτή της Παπαντής,
πρόεδρος του κομιτάτου ο Γεράκις Κωσταντης.
Γρυφονος και Ίσιδώρου και της μάτυρο; Αγάθης
που γιορτάζει μιά κυρία που δέν κάνει νά τήν μάθης.
Ζαχαρίου του προφήτου και Βουκόλου και Λουκά,
Νικηφορου που σονάρει έντονάτα και γλικά.
Χαραλάμπους του προξένου κι' ένταυτῶ και τριπεζίτου
που ο μάρτυς Θεαγένης σκουρά ταβερηκε μαζί του.
Ψυχοσάββατα, ψυχούδια, καρναβάλια και χαρές,
μιά νά κλαίμε πεθαμένους, μιά νά σφιγγουμε κυρές!
Τών άγιων Θεοδώρων Τυρόνος και Στρατηλάτου
και Θεδώρου πουνε κόντρα με τον Αθω το λαλά του.

Ο κόσμος θεονήστικός και με γυμνούς τους ώμους,
σαρτένει με; τα κόμφετι πουνε βουνα στους δρόμους.
Στο χορό θα ξενοχτήη κάθε σβέρτο θηλυκό,
θα μά; γίνη κι' ένας μπάλος με κοστούμια και κικιό.
Θά' γίνουν και τα Κούλουμα, πάντα στην ίδια θέσι,
αλλά θα ληπει το κρσο και σπύκρο δε θα πέσει.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ ΣΥ. 41 Φ 300 45

Νά κι' ὁ κλαψῆς ὁ Μάρτιος
μήνας γερός καὶ ἄρτιος.

Εὐδοκίας, Ἑσυχίου, Κλεονίκου καὶ λοιπῶν,
ὄλα φόρτι πανηγύρια ποῦ δὲν ἔχουνε σκοπόν,
Τεσσαράκοντα μαρτύρων ἐπιφαίνεται ἡ χάρις,
ποῦ γιορτάζει ὁ Σαραντῆς ὁ κουφὸς θεληματάρης.
Μνήμη καὶ τοῦ Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ
κι' Ἀλεξίου τοῦ Σπανιόλου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ λαοῦ.
Βενεδίκτου καὶ Σαβίνου καὶ Χρυσάνθου μοναχοῦ
πολεμήσαντος ἐν Ἄρτη καὶ Γριμπόφ κι' ἀλλαχοῦ.
Νίκωνος καὶ Ἰακώβου καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ
ποῦ μᾶς ἔμεινε τὸ σκόρδο δοξα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Σαρακοστὴ ἀπόδειπνα καὶ προηγιασμένες
ποῦ βλαστημοῦν τὸν ταραμᾶ κοιλιὰς ἀφανισμένες.
Σιμάματα, διαβάσματα καὶ στὰ ζωκυλιόση ἤχοι.
Βαγιῶνες κι' Εὐαγγελισμοῦ μιὰ μέρα θὰ μᾶς τύχη,
καὶ τὸ μεγάλο Σάββατο ποῦνε χαρὰ μεγάλη,
ἐλπίζω πῶς ὁ Πλάτωνας θὰ μᾶς μοιράση πάλι.

—=—

*Ο Ἀπρίλης μὲ τὰ ρόδα,
ποῦ ἀλλάζει καὶ τὴ μόδα.

Πρωταπριλιά μὲ μάσκουλα καὶ μὲ Χριστὸς Ἀνέστη.
ὁ Λέλος διορίζεται νομάρχης στὸ Τριέστι.
Καλλιοπίου μάρτυρος καὶ τοῦ ὁσίου Τίτου,
ποῦ δὲν ἐψώνησε ποτὲ γλυκὰ γιὰ τὴ γιορτὴ του.
Τοῦ ἀποστόλου τοῦ Θωμᾶ ποῦ ἑορτάζει μόνον,
ὁ Κουλουμπῆς ὁ κύρ Θωμᾶς εἰρηνοδίκης Πρόντων.
Ἀντίππα ποῦταν μάρτυρας κι' ἐπίσκοπος Περγάμου
καὶ τοῦ Ἀντίππα τοῦ γνωστοῦ ποῦνε ψηλὸς κοτζάμου.
Τοῦ Γεωργίου πῶπνιξε τὸ φεῖδι θαρσαλέως,
ποῦ μὲ γιορτάζουνε κι' ἐμὲ μετὰ τοῦ βασιλέως.
Μάρκου τοῦ εὐαγγελιστοῦ ποῦ φέρουνε τίς εἰκόνες
καὶ βάνουνε τὸ λούσο τους ἢ Καστρινιῆς κοκῶνες.

*Ο φετινὸς Ἀπρίλιος κἀθένας σας ἀς ξέρει
πῶς συνοικέσια πολλὰ στὸν τόπο μας θὰ φέρη.
Δεξιά, ζερβιά ἢ προξενιῆς θὰ πέρνουνε τὰ ὄρη
ποῦ τῆς Καλκούτας οἱ γαμπροὶ θὰ πέσουν σὰν κοκόροι.
Καὶ τέλος πάντων κίνητες γαμήλιος θὰ γίνη,
τόσο ποῦ θὰ παντρεύουμε κι' αὐτὸν τὸν Κιντιλίνη,

—=—

*Ο Μάιος ὁ χαρῶπὸς
ποῦν' ὄλο ἄνθη καὶ καρπός.

Ψάλλον γαίδαροι τραγοῦδια τῆς ἐρωτικῆς των λαύρας

μνήμη τοῦ Ἱερεμοῦ καὶ τῆς μάρτυρος τῆς Μαύρας
Πελαγίας καὶ Εἰρήνης τῶν νυμφῶν τοῦ Ἰησοῦ,
στὴν αὐλὴ τῆ Σιόρα Ῥήνης τρέχουν ὄλα τὰ φισοῦ.
Χριστοφόρου τοῦ δικαίου, πανηγύρι Φαρινοῦ,
ποῦ πουλιέται γιὰ χαβιζέρι τ' ἄντερο τὸ βωδινο.
Τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου τίς ἐννέα τοῦ Μαοῦ,
μέρα παλιγγενεσίας τοῦ Φαρινοῦ λαοῦ.
Σίμωνος καὶ Ἡσοῦ τοῦ μεγάλου ἐν προφήταις
κι' ἡ Ἀνάληψις ποῦ φέρνει πεντακόσιες τόσες πῆτες.
Παχωμίου τοῦ μεγάλου Ἰσιδώρου καὶ Μωκίου,
ποῦ θὰ μοιάζανα στὸ πάχος τοῦ Σβορώνου τοῦ Φωκίου.
Πατρικίου, Βασιλίσκου, Μιχαήλ καὶ Θαλλελαίου,
π' οὔτε εἶδηοι δὲν εἶχαν ἀπὸ λάμπες πετρελαίου.
Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης τῆς ἡλίου λαμπροτέρης
καὶ τῆς γείτονος τῆς ἄλλης τῆς ἁγίας πρεσβυτέρης.

Μεγάλη ἀναστάσις, μεγάλο νταβατοῦρι,
παρατηρεῖται σήμερον καθ' ὄλον τὸ Ληξοῦρι,
τρέχουν μὲ τηλεσκόπια παντοῦ μικροὶ μεγάλοι,
νὰ ἰδοῦν ὁ περονόσπορος ποῦθε θὰ ξεπροβάλλη
κι' ὁ Παλουκάκης πραχτικὸς, λέγει στὸν κάθε ψήστη,
"μονάχα μὲ τὸ ράντισμα τ' ἀλλάζετε τὴν πίστι.,"

—=—

*Ἐπρόβαλλε κι' ὁ θεριστῆς
μὲ κάψα ποῦ θὰ βουρλιστῆς.

*Ιουστίνου φιλοσόφου καὶ τοῦ Λουκιλλιανοῦ,
ὁ Παννᾶς βερσέ δὲν κάνει γιὰ τὰ μπάνιχ, κανενοῦ.
Ἰλαρίωνος τοῦ νέου Θεοδοῦτου καὶ Κυρίλλου,
ποῦταν ἄγνωστος γιὰ δαῦτους ὁ περίπατος τοῦ μύλου.
Μνήμη τοῦ Βαρθολομαίου, Ἀντωνίνης καὶ Βαρνάβα,
φρέσκο πέρνουνε οἱ μιλόρδοι στῆς Σισιώτισσας τὰ τράβα.
Ἄνουφρίου καὶ Φιφάκη τοῦ Ἐυδιᾶ, ποῦ δηλαδή,
κι' αὔριο ποῦ θὰ γεράση θὰ περνήη γιὰ παιδί.
Μεθοδίου ἐπισκόπου καὶ προφήτου τοῦ Ἀμῶς
ποῦ δὲν ἐβλεπε ἔμπροστά του σὰν τῶ χρότουμε θυμῶς.
Γέννησις καὶ τοῦ προδρόμου ποῦ λαμπάδες θ' ἀναφτοῦν
ποῦ θ' ἀνάψουν κι' ἡ κοπέλες καὶ κληδῶνοι θὰ ριχτοῦν.
Πέτρου, Παύλου κορυφαίων καὶ τῶν δεκα τῶν λοιπῶν
ποῦ γιορτάζει κι' ὁ Πετράκης ἀλλὰ πάντοτε ἀπὼν!

Γιὰ τὴ δροσιὰ στὸ Μέτελα ὁ κόσμος σουλατσάρει,
κι' ἡ κερὶ τῶν κυριῶν θὰ δάση καὶ θὰ πάρη.
Ῥεκλάμες κάνει δυνατὲς γιὰ παγωτὰ ὁ Σκούρης,
ἀγόρασε ποδήλατο νὰ μάθη κι' ὁ Κακούρης.
Ὁμογενεῖς μᾶς ἔρχονται γυροῦντας νυφάδες
κι' ἀπλώνουν τὰ ταραχίτζα τους στὴς κρέμας τοὺς σοράδες.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Κι' ὁ Ἄλωνάξῃς νάτος
χειρόβολα γιομάτος.

Πανελλήνιον γιορτάσι τῶν ἁγίων Ἀναργύρων,
πανηγύρι τῆς Βλαχέρας μυρουδάτων ποδογύρων.
Παγκρατίου, Προκοπίου, Ἰακίνθου καὶ Σισαῖν,
(τελειωμοῦς μωρὲ δὲν ἔχει τοῦν ἁγίωνα τὸ σοί!)
Ἰλπίου, Εὐρημίας καὶ τῆς Ὀλγας τῆς ὁσίας,
ὄνομα καμαρωμένο καὶ μεστὸν καλαισθησίας.
Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης καὶ τῆς μάρτυρος Μαρίας
τοῦ τὸ σέρνον εἰ Βλαχάδες καὶ στήν πόλκα μουντζες δίνεις.
Τοῦ Ἁλίου τοῦ προφήτου καὶ Φωκά τοῦ Ἁλίου,
ποῦνε κθε τοῦ κουβέντα ἕνα ν' αἰ ἢ ἕνα ο ὕ
Τῆς Μαγδαλινης Μαρίας π' ἀπὸ κρίμα ἐραστοῦ
ἐμετένωσε καὶ κλαίει μὲς τὰ πόδια τοῦ Χριστοῦ.
Ἰερεμὴλ προφήτου καὶ τοῦ μάρτυρος Φωκά,
π' ἀφ' τὴν ὄρα τοῦ μᾶς ἦλθε χίλια βγήκαν ξαφνικά.
Κοίμησις Ἁγίας Ἄννης· στή Λακύθρα χαρμονή,
ποῦ μεθαίει ὁ Δυσσείας ἀπὸ τὴν παραμονή.
Τῆς Παρασκευῆς τῆς θείας ποῦ γιορτάζει ἀπὸ χιόνιχ,
ἡ Πατση ποῦνε σπουδαία γιὰ νὰ φριανη μπερετόνια.
Μνήμη Παντελεήμονος θαυματούργου μεγάλου,
καὶ Καλλινίκου τοῦ θακου τοῦ ἄλλοτε δατακῆλου.

Κάψα μεγάλη καὶ τρανὴ θὰ κάμη στ' Ἀργοστόλι
ποῦ οἱ φιλάργυροι ἄστοι θὰ κοιραθοῦνε ὄλοι
καὶ θάβγουν μὲ τὰ σώβρακα στοὺς δρόμους νὰ γυρίζουν
καὶ σ' ὄτους ἀπαντένουνε χιλιάδες θὰ χαρίζουν.
Ἐκκουκιοῦρητε καὶ πάλιν Φατούλης εἰς τὴν Κολῶνα,
κι' ἀρχινάει κάθε βράδυ, βαντεβοῦ ποῦ π ἄ ε ι γ ὄ ν α !

Ἄγουστος ὁ φρουτερὸς
ποῦ δὲ θᾶνε βροχερός.

Ἡ τοῦ σταυροῦ μας πρόδος καὶ Φαύστου καὶ Δαλμάτου,
ποῦ δὲν ἐπιδιόρθωνε ποτέ τὸ φόρεμά του.
Σωτήρας μεταμόρφωσις, γιορτὴ τοῦ Σωτηράκη
ποῦ γιὰ τοὺς ἐπικήδειους ἐβγήκε ξιφτεράκι.
Δομετίου καὶ Ματθία καὶ τοῦ Αἰμιλιανοῦ
ποῦ τὸ στόλο μας δὲν εἶδαν ἐξω στὸ Καραμπουρνοῦ.
Λαυρεντίου τοῦ Βανδώρου τοῦ μεγάλου καπελά
π' ἀνταρθεῖ τις κυρίες καὶ τοὺς πέρνει τὰ ψηλά.
Καίμησις τῆς Θεοτόκου πανηγύρι καὶ στιγμή
π' ἀνεβαίνει σὰν τὴ λίρα τῶν ψαλτάδων ἡ τιμή
πανηγύρι ποῦ βὰ κάμουν σ' ἑκατὸ χωριά καυγᾶ
γιὰ νὰ πάρουν τὸν Κυρίτση νὰν τοὺς ψάλλη π ἄ β ο ὕ γ ἄ !
Φλώρου καὶ Ἀγαθονίκου τοῦ καὶ εἰρηνοποιοῦ
καὶ τοῦ μάρτυρος τοῦ Δούπου ἤδη φαρμακοποιοῦ.

Τὸ κεφάλι τοῦ προδρόμου κόβεται τὸ σεβαστὸν
χάριν τῆς Ἡρωιδάδος ποῦ ἐχόρηψε . . . μπιστόν.

Κάνει τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ, παράδεισο τὸ βράδυ
καὶ βλέπει; θάλασσα νεκρὴ τὸ πράσινο λιβάδι
τὸ παλληκάρι ἄγρυπνο τ' ἄλωνι του φυλλάει,
κι' ἡ ἀρραβωνιασμένη του τὸ βλέπει καὶ γελαίει,
τοῦ κάμπου νυχτολούλουδα μυρώνουν τὸν ἀγέρα
ποῦ φέρνει μακριάθενε γλυκερὰ βοτκοῦ φλογέρα.

Ἰδοὺ κι' ὁ Τρυγητής
ὁ καλοπλερωτής.

Ἰσοῦ Ναυῆ καὶ Μάμαντος, Ἀνθίμου καὶ Βαβύλα
ποῦ δὲν ἐχτίσανε ποτέ γιὰ καλοκαιρι βίλα.
Τῆς Θεοτόκου γέννησις· στή Ῥακατζῆ σαμάκια,
γιορτάζουνε καὶ στή Μηνιὰ ζωγραφιστὰ κορμάκια
δοξάζουν κι' οἱ Διλήνηδες τῆς Λάμιας τους τὴ χάρι,
διαβάζει κι' ὁ παππᾶ Χοιδᾶς στήν ἐκκλησιὰ τοῦ φλάρη
τῶν μαρτύρων Μηνωδώρας, Μητροδώρας, Νυμφωδώρας
καὶ τῆς παξυμαδοφέρτρας Ληξουραίας Θεοδώρας.
Ἐψῶσις σταυροῦ τιμίου· στήν Πεσαδά πανηγύρι,
ποῦ χορεύουνε καντρίλιες τῆς αὐλῆς οἱ ποδογύροι.
Εὐμένιου καὶ Τροφίμου καὶ προφήτου Ἰωνᾶ
ποῦ τὸν ἀρπαξε τὸ κοίτος κι' ἐνοσεῖς τὸν πῆγε . . . νά !
Ἰωάννου Θεολόγου τοῦ Σαρλάδωνε χαρὰ,
ποῦ σὲ σφάζουν Σαρλοπούλες μὲ τὰ μάτια τὰ γλαρά.

Μὲ τὸ κάθισμα τοῦ ἡλίου καὶ κοντὰ τὸ δειληνὸ,
τραγουδοῦν τὰ παλληκάρια ποῦ χορεύουν στὸ ληνό
τραγουδοῦν κι' ἀναγαλλιάζει ἡ καρδιά τους ἡ χρυσὴ
ποῦ ποτάμι τὸ ποδόχι τρέχει τ' ἄδολο κρασί.
τραγουδοῦν γιὰ νὰ ξεχνᾶ ὁ βασανισμένος νοῦς,
τοὺς καῦμούς τοὺς περσινοῦς.

Ὀκτώβριος ὁ βροχερός
ποῦνε γιὰ πάντρεμα καιρός.

Ἀνανίου ἀποστόλου καὶ πατρὸς Ἱεροθέου
καὶ Λουκά τοῦ Γιαννουλάτου τοῦ πατέρα τοῦ Μαθαίου,
Εὐλαμπίου, Εὐλαμπίας, Πρόβου, Κάρπου, Ναζαρίου
ποῦ δὲν ἔμπηκανε ποτέ τους σὲ κανὰ τοῦ Ληξουρίου.
Γερασίμου τοῦ ὁσίου καὶ σεπτοῦ ἡμῶν προστάτου
ποῦνε θαῦμα πῶς ἀντέχει νὰ μᾶς βλέπη ὀμπροστά του.
Γερασίμου τοῦ ὁσίου, καλογραῖον χαρμονή,
πῶχουνε θάλασσα μὲν τὴν ἁγία του μοῦνη.

Δημητρίου που τὸ γύφτο μὲ τὴ λόγχη του τρυπάει
καὶ τοῦ φίλου μας τοῦ Μίμη που στὴν Αἴγυπτο θὰ πάη.
Νέστορος καὶ Ταραντίου ποῦχαν ἀρετὰς μεγάλας,
Ζηνοβίου, Ζηνοβίας γαλιόξανθης δασκάλας.

Γυρίζουν ἀρ' τὴν ἐξοχὴ τ' ἀρετικὰ στὴ χώρα
στὰ χτήματά μας δυστυχῶς καμμιὰ δὲν πέφτει ψώρα,
καὶ ἀφορμὴ δὲν ἔχουμε καθόλου νὰ χαροῦμε
που δωρεὰ σὰν ἄλλοτε καμμιὰ δὲν καρτεροῦμε!
Ἀπεναντίας σκεφτικοὶ στὸ δρόμο περβατοῦμε
καὶ τοὺς καλοὺς ὁμογενεῖς πολὺ τσ' ἀποζητοῦμε.

Νὰ κι' ὁ Νοέμβρης φθάνει
τὰ κρὰ του νὰ κἀνῃ.

Μνήμη Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ που πάλιν σὰς τοὺς εἶπα
πανηγυρίζει ὁ Κοττὰς ὁ σέμπρε κόν λὰ πίπα.
Τοῦ Ἀκινδύνου μάρτυρος π' αὐτὸς καθὼς μοῦ λένε,
ἐφεύρηκε τ' ἀκίνδυνα τὰ σπύρτα που μὰς καίνε.
Μιγαὴλ ἀρχιστρατήγου καὶ τῶν ἄλλων ἀτωμάτων.
π' ὁ παππᾶ Χοιδᾶς γυρίζει μετὰ πλήθους ὑψωμάτων
που γιορτάζουν Ἀγκιολίνες κι' Ἀγγελοὶ δεξερὰ ζερβιά,
ὡς καθὼς κι' ἡ Ἀγκιολίνα ἡ ντατᾶ τοῦ Καραβιά.
Ὁλυμπᾶ τοῦ ἀποστόλου καὶ Ὁρέστου καὶ Μηνᾶ,
Βίκτωρος τοῦ Βαλσαμάκη μὲ τὰ σέκια τὰ φανᾶ.
Ἰωάννου Χρυσοστόμου, γιὰ τὴν Πλάκα πατρεντι,
καὶ Φιλίππου τοῦ Προκόπη που δὲ χάνει πρεμεντί.
Τοῦ Μαθίου τ' ἀποστόλου καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ
καὶ Μαθαίου Γιαννολάτου βέρου Δελληγιανητιοῦ.
Μνήμη καὶ τῶν Βισοδίων που καὶ μόνος ἐξηγεῖς
πὼς γιορτάζουν ἡ Μαρίας κι' ὁ Μαρᾶτος Παναγῆς.
Ὁ Μάρτυς ὁ Μερκούριος μὲ τὴν Αἰκατερίνη,
π' ἄλλο δὲν ἔχει σὰν κι' αὐτὸ ὁ τόπος φιγουρίνη.
Τοῦ Παραμόνου μάρτυρος, που ἔν Χριστῷ ἐλόπη
καὶ τοῦ Ζαχαροπλάστου μας Ἀνδρέου τοῦ Προκόπη.

Τῆς Κυβερνήσεως αὐτῆς ἡ αἰφνιδια πτώσις
ἦτις ἐπεριμένετο μετ' ἀγωνίας ὄσης,
ζωὴν μεγάλην ἔδωσε στὸν κάθε ψηφοφόρο
κι' ἄλλη κουβέντα δὲν ἀκοῦς νὰ γίνεταί στὸ φόρο
παρὰ πὼς πρέπει γλήγορα ὁ Ἄθως νὰ μὰς ἔρτη
γιὰ νάμαστε πρὸ τσέρτοι!

Τελευταῖος μὰς πλακῶνει
ὁ Δεκέμβρης μὲ τὸ χιόνι.

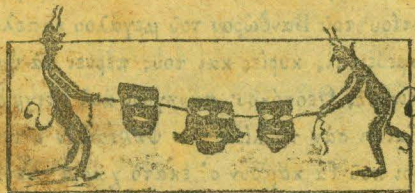
Ἄββα κρῶν καὶ Σωφρονίου καὶ Νουῦ τῶν ἐν διαίτῃ
καὶ Βροθάρας τῆς ἁγίας που δὲν εἶχε μπισικλέτα.

Σάββα τοῦ ἡγιασμένου καὶ τοῦ Σάββα τοῦ Ἀρτένη
που δὲν ἤλιξα ποτέ μου πὼς Χατζῆς θὰ πᾶ νὰ γένη.
Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις καὶ Ἀννίου Νικολᾶ,
π' ἂν μ' ἀρπάξῃ τὸ περσίλα θὰ φχαριστηθῶ πολὺ.
Ἀμβροσίου, Παταπίου σὺν Ἀγγαίῳ καὶ Εὐγράφῳ
(τὶ ἀτέλειστο σανάφι!... ἐβαρέθηκα νὰ γράφω!)
Τοῦ Σπυρίδωνος ἡ μνήμη που μεθοῦν οἱ Καστρινοί,
που κι' ὁ Μεταξᾶς σημαίνει καὶ τ' αἰτιά μας δὲν πονεῖ.
Τοῦ πατρὸς Διονυσίου τῆς Ζακύνθου τοῦ προστάτου
ἐορτῆ τῶν Σπινελίων τοῦ ἀπάνου καὶ τοῦ κάτου
καὶ τοῦ Νιόνιου τοῦ Χαράχη που θ' ἀγιάσῃ θετικὰ
κάνοντας εὐεργεσίες μὲ τὰ ξένα ψυχικά.
Μάρτυρος Ἐλευθερίου, τῶν λεγόντων γλυττωμένους
καὶ Μαρίνου που γιορτάζει ὁ Μαρῆς ὁ Σολυμῆς.
Τ' ἄλλα Χριστογέννητά μας ἐορτάζουμε πιστῶς
κι' ὅταν δὲν εὐφάραγε γάλας, τρώγεταί κι' ὁ καπνιστός.
Πρωτομάρτυρος Στεφάνου σὺν ὅσῃ τῇ Μελάνῃ
καὶ τελειῶνω μὲς τὴν ὥρα πῶσασα καὶ τὸ μελάνι!

Κι' ἔτσι περνοῦν ἡ ἐποχὲς οἱ χεῖνοι, κι' οἱ αἰῶνες,
τις ἴδιες ἀντιγράφοντες ἀπατηλὲς εἰκόνες.
Κι' ἡ κωμῆδία τῆς ζωῆς θὰ παίζεται ὡς ὅπου,
ἢ φοβερὴς ἢ σάλπιγγες βαρῆσου που Δεσπότης
που θὰ μὰς παραλάβουνε διαβόλοι μὲ καμάκια,
ὡσὰν νὰ μὴ μὰς ἐφθάναν τοῦ κόσμου τὰ φαρμάκια!

Ὁ Σπυρίδων Δαλλαπόρτας καλοκάγαθος πρεσβύτερος,
ὁ φιλόστοργος πατέρας, ὁ ἐνάρετος πολίτης,
ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ καὶ μὲ λύπη στὴν καρδιά,
εὐχομαι παρηγορίαν στ' ἀρφανά του τὰ παιδιὰ.

Ἄς μάλῃ κι' ἡ πρωτεύουσα καθὼς καὶ τὰ χωρία,
γιὰ νὰ χαροῦν κι' αὐτὰ πολὺ,
πὼς πέρασ ἀπὸ τὴ Βουλῆ,
νὰ γίνῃ περiferεῖα στὸν τόπο μας εὐεῖα,
κι' ἔσοντας πούνε δηλὰδῆ, μιὰ ὕλη που μ' ἀνάρτει,
σπὸ φύλλα τὸ ἐπόμενον πολλὰ θὰ πῶ γιὰ δαυτῆ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΡΗΣΙΣ Α Ε Ο Ν Τ Ο Σ Ν Η Π ΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΓ.
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ